

lina Piskonen

SHUFFLE – UUSI TANSSILAJI SUOMESSA

SHUFFLE – UUSI TANSSILAJI SUOMESSA

lina Piskonen
Opinnäytetyö
Kevät 2019
Tanssinopettajan tutkinto-ohjelma
Oulun ammattikorkeakoulu

TIIVISTELMÄ

Oulun ammattikorkeakoulu
Tanssinopettajan tutkinto-ohjelma, showtanssin suuntautumisvaihtoehto

Tekijä: Iina Piskonen

Opinnäytetyön nimi: Shuffle – uusi tanssilaji Suomessa

Työn ohjaajat: Niina Vahtola, Petri Hoppu

Työn valmistumislukukausi ja -vuosi: Kevät 2019

Sivumäärä: 27 + 3

Opinnäytetyössäni tarkastelen uudehkoa tanssilajia nimeltään shuffle. Tutkin lajin historiaa, ominaisuuksia sekä sen näkyvyyttä tänä päivänä Suomessa. Työn tavoitteena on kartoittaa shufflelle ominaisia erilaisia oppimistapoja sekä tutkia shufflen mahdollisuuksia toimia omana tanssituntikonseptina Suomen tanssikouluissa.

Työssäni keskeisimpänä tutkimusmenetelmänä käytin teemahaastattelua sekä haastattelusta saatujen vastauksien analysointia. Aineiston analyysin tukena käytin tematisointia. Valitsin haastateltaviksi neljä erilaista nuorta aikuista, joita yhdisti kiinnostus shuffleen. Hyödynsin haastattelussa lisäksi omaa lajikokemustani sekä -tietämystäni.

Shuffleen näkyvyys Suomen tanssikouluissa on nykyisin melko heikkoa. Sen sijaan shufflen tunnettavuus on kasvanut hurjasti festivaaleilla, tapahtumissa sekä mediassa. Elektronisen tanssimusiikin sekä lajikohtaisten videoiden myötä shuffle on noussut ihmisten suosioon ja lajia opetellaan itsenäisesti hyödyntäen eri oppimismenetelmiä. Tutkimus osoittaa haastateltavien olevan kiinnostuneita shufflesta tanssituntikonseptina ja he opettelisivat lajia opettajajohtoisesti, mikäli tunteja olisi enemmän tarjolla. Vähäisen tarjonnan ja suuren kysynnän vuoksi shufflella olisi oiva markkinarako Suomen tanssinkentällä.

Asiasanat: Tanssilaji, shuffle, oppimistapa, tanssituntikonsepti, opettajajohtoisuus, markkinarako

ABSTRACT

Oulu University of Applied Sciences
Degree programme in Dance Teacher Education, Option of Show Dance

Author: Iina Piskonen

Title of thesis: Shuffle – New Dance Form in Finland

Supervisors: Niina Vahtola, Petri Hoppu

Term and year when the thesis was submitted: Spring 2019 Number of pages: 27 + 3

This thesis was about a new dance form called shuffle. This study dealt with the history and the features of Shuffle and its awareness nowadays in Finland. The aim of the thesis was to map out the different learning methods in Shuffle and study the possibilities of it being its own dance class concept in Finnish dance schools.

As a research method the theme interview was used as well as analysing the material on the interviews. For the interviewees four different, young adults were chosen who had a common interest in Shuffle. In the interview also my personal experiences and knowledge of Shuffle were used.

Nowadays Shuffle of awareness is quite low in dance schools in Finland. But on festivals, events and media, Shuffle is a rising form in which many people are interested in. The main reason for this may be the prevalent electronic dance music and the illustrious Shuffle videos on YouTube. Shuffle is a form that many people learn by themselves by using different learning methods. The study proves the interviewees' interest in Shuffle as its own dance class concept, and they would like to learn it under the guidance of a teacher if there were more classes offering it. For low offerings but huge demand, Shuffle would have a place in the market in the Finnish dance field.

Keywords: dance form, shuffle, learning methods, dance class concept, interview, dance field

SISÄLLYS

1	JOHDANTO	6
2	TUTKIMUSMENETELMÄT	7
2.1	Teemahaastattelu tutkimusmenetelmänä	7
2.2	Tematisointi	9
3	LYHYESTI SHUFFLESTA	10
3.1	Historia	10
3.2	Lajin ominaisuudet	11
3.3	Musiikki vahvasti läsnä lajissa	12
3.4	Shufflen näkyvyys Suomessa	13
4	SHUFFLEN OPETTELU	15
4.1	Erilaiset oppimismenetelmät	15
4.2	Itsenäinen opettelu - hyödyt ja haitat	17
5	TEEMAHAASTATTELUN TULOKSET	20
5.1	Henkilökohtainen suhde shuffleen	20
5.2	Käytetyt oppimismenetelmät	21
5.3	Kiinnostus shuffle-tanssituntikonseptiin	21
6	POHDINTA	23
7	PÄÄTELMÄT	24
	LÄHTEET	28
	LIITTEET	30

1 JOHDANTO

Opinnäytetyöni käsittelee shufflea Suomen tanssinkentällä, joka on vielä monelle tuntematon sekä siihen kohdistuvaa pedagogista näkökulmaa erilaisten oppimismetodien kautta. Aiheena työssäni esiintyy shuffle, sen näkyvyys Suomessa sekä lajin pedagogia. Avaan shufflea tanssilajina sekä tarkastelen lajin mahdollista kysyntää syventyen samalla sen eri opetusmenetelmiin. Työni tutkimuskysymykset keskittyvät erilaisiin oppimistapoihin, jotka tulevat esiin shufflen opettelussa sekä lajin mahdolliseen kysyntään omana tanssituntinaan. Tutkin aihetta sekä tanssinopettajan näkökulmasta että lajia kohtaan palavaa kiinnostusta kokevana tanssijana.

Aihe sai alkunsa omasta kiinnostuksestani. Halu oppia lajista enemmän sai minut valitsemaan juuri shufflen opinnäytetyöni aiheeksi. Pedagogisesti katsottuna aihe suorastaan kututtelee, sillä tahto lajin kehittämiseen ja viemiseen tanssinkentälle on suuri. Ensisijaisesti työ on itselleni, mutta toivon, että muutkin tanssialan ihmiset - ja miksi eivät muutkin - innostuisivat shufflesta ja harkitsisivat sen ottamista omaksi tanssituntikonseptiksi tanssikouluihinsa.

Shuffle näkyy vahvasti etenkin nuorten keskuudessa: internetiin on ladattu toinen toistaan hienompia shuffle-videoita ja festivaaleilla halutaan näyttää toisilleen uusimmat opitut askeleet. Halusin selvittää, kuinka ihmiset opettelevat nimenomaan tätä kyseistä lajia ja olisiko heillä mielenkiintoa tulla oppimaan shufflea tanssitunnille opettajan johdolla. Lajin suuren viehättävyyden lisääntymisen myötä nousi esiin idea: olisiko tässä mahdollisuus uudelle tunnille tanssikouluihin?

Tutkimusryhmäni koostuu tavallisista ihmisistä, jotka olen poiminut satunnaisesti festareilta, joilla shufflea esiintyy vahvasti. Toteutan tutkimuksen heille suunnatun lyhyehkön kyselyn avulla. Vastauksien avulla saavutan puolestaan tutkimuksen tavoitteen ja ne auttavat minua selvittämään, olisiko shuffle tanssituntikonseptina haluttu.

2 TUTKIMUSMENETELMÄT

Lukuisista tutkimusmenetelmistä valitsin työlleni teemahaastattelun. Haastattelun vastauksien analysoinnissa käytin puolestaan tematisointia. Avaan tässä luvussa teemahaastattelua käsitteenä sekä tuon esiin tematisoinnin piirteitä. Kerron lisäksi teemoista, mihin haastattelun kysymykset sekä niiden vastaukset jakautuvat.

2.1 Teemahaastattelu tutkimusmenetelmänä

Keskeisempänä tutkimusmenetelmänä opinnäytetyössäni toimii teemahaastattelu, johon pohjautuvat tulokset analysoin perusteellisesti. Teemahaastattelu on menetelmä, joka ei pohjautu pelkästään lomakkeeseen, vaan sisältää myös avointa keskustelua haastateltavan sekä haastattelijan välillä. Haastattelussa ihmiselle annetaan tilaa puhua vapaasti, kuitenkin mukaillen ennalta päätettyjä teemoja. Teemat keskustellaan läpi kaikkien haastateltavien kanssa ilman tiukkoja raameja. Ihmisten tulkinnat ja heidän merkityksenantonsa pyritään huomioimaan yksilöllisesti teemahaastattelussa. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006c, viitattu 28.1.2019.)

Valitsin opinnäytetyöhöni teemahaastattelun, sillä se mahdollisti minulle keskustelunomaisen tilanteen haastateltavieni ihmisten kanssa. Tämä oli minulle ensisijaisen tärkeää, sillä halusin, että puhumisjärjestys olisi vapaa ja tilanne mahdollisimman luonnollinen. Teemahaastattelu sopi erityisen hyvin aiheeseeni, sillä menetelmää käytetään yleensä silloin, kun halutaan kerätä tietoa vähemmän tunnetuista ilmiöistä (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006c, viitattu 28.1.2019). Haastattelussa ei tiedetä enakkoon, millaisia vastauksia tullaan haastattelijoilta saamaan, sillä vastaukset perustuvat yksilön omaan kokemukseen (Hannila, P & Kyngäs, P 2008, viitattu 31.1.2019). Teemahaastattelussa vältellään pikkutarkkojen kysymysten esittämistä paperilta, mikä taas edesauttoi haastatteluympäristöäni, sillä festivaaleilla paperilta luettujen kysymysten sijaan, koin sopivampana tapana rennon suullisen haastattelun. Tutkijalla tulee olla mukanaan vain lyhyet muistiinpanot tukemassa haastattelua, jotta hän voi keskittyä itse keskusteluun.

Teemahaastattelussa erityisen tärkeää on sisältö- ja tilanneanalyysi. Haastattelu edellyttää haastattelijan perinpohjaista aihepiirin perehtymistä ja haastattelijalla tulee olla selkeä kuva

tutkimuskysymyksistä. Saaranen-Kauppinen ja Puusniekka (2006) kuvaavat laadullisessa tutkimuksessa tärkeäksi osaksi löytää teoreettisille käsitteille empiirinen vastine. Haasteena on kerätä havaintoja teoreettisista käsitteistä ja kääntää nämä niin, että haastateltavatkin ymmärtävät. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006a, viitattu 28.1.2019.)

Haastattelussa tulee aina suhtautua harkitsevasti haastateltavien valintaan. Lopputulos määräytyy usein sen mukaan, keitä on haastatellut, joten tutkimukseen osallistuvia ei koskaan tulisi ottaa sattumanvaraisesti sieltä täältä. Tutkittavien tulisi koostua sellaisista ihmisistä, joilla on aitoa kiinnostusta tutkittavaa asiaa kohtaan. Näin arvellaan saatavan parhaiten aineistoa kasaan. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006c, viitattu 28.1.2019.) Haastateltavieni valinta pohjautuu juuri tähän teemahaastattelulle ominaiseen valintamettiin. Poimin tutkittavat ihmiset ympäristöstä, missä tiesin olevan shufflen kannattajia. Koin, että Weekend Festival oli tapahtuma, josta parhaiten löytäisin oikean kohderyhmän tutkimukselleni.

Laadullisen tutkimuksen tekemisessä tulee ottaa huomioon tutkielman reliabiliteetin arvioiminen. Arvioinnissa pohditaan, onko käytetty metodi luotettava ja johdonmukainen sekä tuottavatko haastattelukysymykset ennalta-arvattavia vastauksia. Haastateltavat saattavat antaa epäluotettavia vastauksia, vetoamalla sosiaalisesti hyväksyttäviin sekä stereotyyppisiin vastineisiin. Haastattelijan suhtautuminen kieleen ja totuuksiin vaikuttaa vahvasti siihen, koituuko asia onglemaksiksi. (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006b, viitattu 25.3.2019.) Mikäli kysymysten aihe on haastateltavalle arka, tulee tutkielman reliabiliteettia arvioida todella tarkasti. Haastatteluni aihealue ei ollut arkaluontoinen, enkä siksi kokenut, että haastateltavien olisi tarvinnut vastata miellyttääkseen minua. En myöskään johdatellut heitä kysymyksissäni ja suhtauduin jokaiseen vastaukseen vastaanottavaisesti.

Halusin haastatella tutkimuksessani shufflesta kiinnostuneita, eri lähtökohdista tulevia, nuoria aikuisia. Valitsin nämä neljä haastateltavaa festareilta, jossa soi elektroninen tanssimusiikki. Taustatyönä käytin omaa kokemusta, sillä tiesin kyseisillä festareilla käyneenä paikan vilisevän nuoria, jotka ovat juuri tästä musiikkigenrestä ja sitä kautta myös shufflesta innostuneita. Näin ollen olin erittäin tietoinen ympäristöstä jossa haastattelu tulisi suorittaa. Halusin pitää kysymykset lyhyehköinä rajaten aiheen oppimiseen. Kartoitin kysymyksissä haastateltavan suhdetta shuffleen sekä lajin oppimiseen. Kysymykset tarkentavat myös haastateltavan oppimismetodia kyseisen lajin opettelussa. Viimeinen kysymys on itselleni ehkä se tärkein, sillä

se selvittää mahdollista kysyntää shufflelle tanssituntikonseptina. Haastattelukysymykset ovat liitteessä 1.

2.2 Tematisointi

Teemahaastatteluaineiston analysoinnissa luontevana etenemistapana käytetään monesti teemoittelua (Saaranen-Kauppinen & Puusniekka 2006d, viitattu 23.3.2019). Teemoittelu on menetelmä, jota hyödynnän teemahaastatteluni vastauksien analysoinnissa. Haastattelu on jaettu kolmeen eri teemaan, joihin olen kerännyt teemoja koskevat aineistot haastateltaviltani. Kirjoitin haastateltaessani vastaukset välittömästi ylös sellaisenaan, mutta työssäni muodostan vastauksista tiivistelmän, jossa kerron pääpiirteittäin haastateltavien vastaukset. Pilkon aineiston teemoittain ja erittelen vastaukset niin, että jokainen vastaus menee tietyn teeman sisään.

Teemoittelun avulla laadullinen aineisto pilkotaan ja ryhmitellään eri aihepiireihin. Menetelmässä korostuu teeman sisältö, eikä niinkään lukumäärä, joten se eroaa esimerkiksi luokittelusta. Tuleva aineisto voidaan luokitella alustavasti, minkä jälkeen aineistosta lähdetään etsimään varsinaisia teemoja. Tukena voidaan käyttää teemakortistoa, johon aineisto erotellaan aihealueittain. Teemakortisto erottelee tiettyyn teemaan erilaisia näkemyksiä, mikä paljastaa mahdolliset sisällölliset näkemuserot teemojen sisällä. Teemahaastattelun aineistonkeruun jälkeen aineisto pilkotaan teemojen mukaan ja näin teemahaastattelu antaa valmiin jäsennyksen aineistoon. (KAMK University of Applied Sciences, viitattu 23.3.2019.)

Teemoja muodostui haastattelun pohjalta kolme. Ensimmäinen teema kattaa haastateltavan suhteen shuffleen. Tässä teemassa käsittelen haastateltavan lajitietämystä sekä -taitamista. Toisessa teemassa nousee esiin erilaisia oppimismetodeja. Selvitän, kuinka ja missä ihmiset ovat oppineet sekä nähneet shufflea. Kolmas teema käsittelee henkilön omia intressejä shuffleen oppimista kohtaan. Tämän teeman tarkoitus on selvittää, olisiko shufflella kysyntää tanssituntikonseptina tanssikouluissa.

3 LYHYESTI SHUFFLESTA

Tässä luvussa syvennyn aukaisemaan shufflea tanssilajikäsitteenä. Selvitän shufflen historiaa ja sitä, kuinka se näyttäytyy nykyisin Suomessa. Tekstissä perehdyn lajin ominaisuuksiin sekä niihin seikkoihin, joista tämä kyseinen laji koostuu. Käytän apuna lähteitä mediasta sekä omaa lajikohtaista tuntemusta ja kokemusta. Hyödynnän YouTube-videoita, jotka avaavat lajia visuaalisten esimerkkien kautta.

3.1 Historia

Shufflen historiaa voidaan pitää melko kyseenalaisena, sillä siitä, mistä sen juuret ovat lähteneet, voidaan olla montaa mieltä. Moni myöntää lajin saaneen inspiraatiota 1920-luvun charlestonista. Kun näitä kahta tanssilajia verrataan toisiinsa, yhtäläisyyksiä ei voi olla huomaamatta. Jalkatyöskentely on erittäin samankaltaista, ja vielä nykyisinkin shuffle pitää sisällään charlestonista tuttuja askelikoja. Suurena erona näiden kahden lajin välillä on käsien liikkeet sekä itse musiikki. (NP channel 2014, viitattu 20.1.2019) (Steffanina 2012, viitattu 23.3.2019.)

Shufflen varsinainen ponnahtus on kuitenkin vahvasti lähtenyt Melbournesta, Australiasta. 1980-luvun lopulla laji tunnettiin aluksi nimellä "Melbourne Shuffle", mistä se on kehittynyt etenkin nuorten piirissä tämän päivän niin sanotuksi villitystanssiksi. Ponnahtuksen taustalla on ollut tuohon aikaan suositut maanalaiset reivit, joissa shufflea tanssittiin sen aikaisen tanssimusiikin tahtiin. Terminä reivi tunnetaan suomenkielisessä kirjoitusasussaan vaihtoehdoksi rave-sanalle, joka puolestaan sanakirjan mukaan tarkoittaa konemusiikkitapahtumaa (Sanakirja.org 2005, s.v. reivit). Lajin näkyvyys sijoittui klubeihin sekä reiveihin, jotka ovat edelleen tänä päivänä paikkoja, missä shuffle kukoistaa.

The Shuffle" is a dance move that stems from the "Melbourne Shuffle," a rave and club dance that originated in the late 80s during the underground rave music scene in Melbourne, Australia. (Wikihow 2005, viitattu 23.3.2019.)

1980-luvun jälkeen shufflen suosio on kasvanut maailmanlaajuisesti ja lajina se on kehittynyt vuosien varrella huomasti. Lajia kohtaan ihmisten suosion räjäytti vuonna 2011 ilmestynyt musiikkivideo "Party Rock Anthem". Videon tanssikoreografiat pohjautuvat Melbourne Shuffleen ja

siinä nähdään erittäin taitavaa sekä monipuolista shufflausta. Tanssijat saavat shufflen näyttämään helpolta, mutta samaan aikaan mielettömän vaativalta liikekombinaatiolta. Tämä video laukaisi monen ihmisen mielenkiinnon lajia kohtaan. (VEVOCertified 2011, viitattu 29.1.2019.)

Eventually the Shuffle got hugely promoted by the music group "LMFAO", known well from the 2011 hit "Party Rock Anthem" featuring Lauren Bennett & GoonRock. (Lazix, 2011, viitattu 29.1.2019.)

3.2 Lajin ominaisuudet

Shuffle voidaan luokitella katutanssilajeihin, sillä se on löytänyt muotonsa sekoittaen eri katutanssityylejä. Niin kuin muissakin katutansseissa, myös shufflessa käytetään paljon erilaisia variaatioita liikkeistä. Pohjalla on tiettyjä askelikkoja, joita tanssija pystyy itse yhdistelemään ja varioimaan oman tyyliksi. Omaa tyyliä sekä persoonaa tuodaan esiin esimerkiksi käsiliikkeiden avulla.

Lajille ominaisinta on sujuva sekä nopeahko jalkatyöskentely sekä erilaiset askelikot, joita voi varioida moneen eri tapaan. Upealta ja soljuvalta näyttävä jalkatyöskentely liitetään taitavaan shufflaajaan. Taitava shufflaaja saa tanssin näyttämään siltä, kuin jalat liikkuisivat itsestään musiikin tahdissa antaen liikkeelle vapauden virrata läpi koko kehon.

Kaikista yleisin liike, joka yhdistetään shuffleen, on "running man". Liikkeessä nostetaan jalkoja vuoronperään ylös, ikäänkuin juoksisi paikallaan. Samalla maassa oleva jalka liukuu lattiaa pitkin vaivattomasti. "Running man" -liikettä harjoitetaan monesti erilaisilla katutanssitunneilla ja se kuuluu monelle katutanssilajille perustekniikkaosioon. Muita yleisiä shuffle-liikkeitä ovat muun muassa "c-walk" sekä "t-step". (Steffanina 2012, viitattu 29.1.2019.)

Nopeiden jalkaliikkeiden lisäksi shuffleen kuuluvat rytmikkäät käsiliikkeet. Shufflessa käsillä on olemassa tiettyjä liikkeitä, mutta vapaus niiden käyttöön on enemmänkin kuin sallittua. Shufflessa huomio keskittyy enemmänkin askeleihin, jolloin kädet useasti vain myötäilevät liikettä ja musiikkia. Käsillä saa luotua shuffleen palan omaa tyyliä, joten niiden liikkeet voivat erota paljonkin shufflaajien keskuudessa. Mikäli jalkatekniikka on jo erinomaista, voi käsien liikkeillä haastaa itseään.

3.3 Musiikki vahvasti läsnä lajissa

Tässä tanssilajissa on kyse ennen kaikkea tietyn tyyppisestä musiikista. Voidaan jopa ajatella, että shufflea ei olisi syntynyt ilman bassokeskeistä musiikkia, eikä sen osuutta lajissa voi korostaa liikaa. Laji on lähtöisin klubilta sekä reiveistä, joissa pauhasi rytmikäs elektroninen musiikki. Niin kuin monissa muissakin tanssilajeissa, toimii shufflessakin musiikin biitti niin sanotusti liikkeen sydämenä, jonka tahtiin koko keho tanssii.

Shufflen askelikot sekä jalkojen nopeat liikkeet pohjautuvat tietynlaiseen musiikkiin. Puhutaan elektronisesta tanssimusiikista eli EDM:stä (Electronic Dance Music). Musiikkigenrejä on kuitenkin useita, johon shufflea voidaan tanssia ja tyylit vaihtuvat näin ollen genren mukaan. Voidaan todeta, että musiikki määrää hyvin pitkälle tyylin, kuinka shufflea juuri kyseiseen tyyliin tanssitaan. Parhaimmiten shuffle soveltuu elektroniseen tekno musiikkiin, mutta myös house-musiikki on erittäin suosittu ja tyyliltään hieman pehmeämpi valinta tanssimiselle.

House on 4/4 tahtilajia kulkeva, tasainen elektronisen tanssimusiikin tyyli, joka pohjautuu soul-, disco-, funk- sekä jazz-musiikkiin. Tästä 4/4 poljennosta käytetään myös termiä ”four-on-the-floor”. Musiikin tasaisuus tulee joka iskulla lyövästä rumpukoneesta, mikä antaa tanssimiselle selkeän temmon. House-musiikissa käytetään instrumentteja, jotka jaetaan kolmeen eri ryhmään: syntetisaattorit, rumpukoneet sekä samplerit. Nämä ovat laitteita, jotka muodostavat äänen yhdessä sekvensserin kanssa, joka puolestaan ohjaa muita laitteita. House-musiikki on syntynyt Chicagossa Warehouse clubilla, jossa musiikille omistautuneet tanssijat kutsuivat musiikkia klubin mukaan aluksi warehouseksi. Myöhemmin nimi lyheni pelkäksi houseksi, jolla musiikkia kutsutaan nykyisinkin. (Virikko 2015, viitattu 5.3.2019.)

Reiveissä soi monesti hard-style musiikki, joka kuuluu elektronisen tanssimusiikin tyyliin. Tämän kaltainen musiikki on nimensä mukaisesti hieman rankempaa kuin esimerkiksi house. Se näyttäytyy myös vahvasti tanssissa: house-musiikin tahdissa shufflaus voi olla hieman pehmeämpää ja soljuvampaa, kun taas hard-style-musiikki antaa tanssille aivan toisenlaisen temmon ja energian. Tyypillistä hard-stylelle on äänekäs basso, jota käytetään hyödyksi shufflea tanssiessa. Tämä näyttäytyy muunmuassa hyppyaskeleiden korostamisessa ”jumpstyle”-tekniikkaa käyttäen. (Inivideoa 2017, viitattu 3.4.2019.)

Live-musiikki kuuluu reiveihin ja sen mukana myös shuffleen. Maailmanluokan dj:t tulevat ympäri maapalloa soittamaan festivaaleille musiikkiaan samalla nähdäkseen kansan, joka shufflea musiikin tahtiin. Lajia nähdään paljon myös lavalla, kun tunnetut dj:t näyttävät shuffleaus-taitojaan yleisölle. Tunnettuja elektronisen tanssimusiikin artisteja on lukuisia, ja heidän EDM-kappaleitaan kuullaan festivaaleilla, klubeilla sekä radiossa. Tunnetuimpia artisteja tänäpäivänä ovat muunmuassa Alan Walker, Martin Garrix, Calvin Harris, Swedish House Mafia, David Guetta, Armin Van Buuren sekä Deadmau5.

3.4 Shuffleen näkyvyys Suomessa

Shuffle on kantautunut hiljalleen Suomen klubeihin sekä festivaaleille elektronisen tanssimusiikin kautta. Moni suomalainen ei kuitenkaan vielä tiedä, mitä shuffle on. Ne, jotka eivät esimerkiksi käy reiveissä tai kuuntele elektronista tanssimusiikkia, eivät välttämättä tiedä lajin olemassa olosta. Toki moni on saattanut nähdä internetissä hienoja askelsarjoja yhdistämättä niitä kuitenkaan shuffleen. Voidaankin todeta, että shuffle on vielä erittäin tuore laji Suomessa.

Suomessa järjestetään nykyisin yhä enemmän elektronisen tanssimusiikin ystäville festivaaleja sekä reivejä. Ne ovat yleistyneet viimeisten vuosien aikana ja yhä useampi suomalainen on niistä kiinnostunut. Festivaalit antavat monelle ihmiselle mahdollisuuden päästä kuulemaan suosikkiartistiaan, mutta usealle festivaalit ovat juuri niitä paikkoja, missä päästä näyttämään ja näkemään toinen toistaan taitavampaa shufflea. Festivaalit toimivat hyvin myös oppimisympäristönä, jossa shufflea voi päästä oppimaan.

Shuffleen näkyvyys elektronisen tanssimusiikin festivaaleilla on kasvanut valtavasti. Ihmiset- ja varsinkin nuoret kerääntyvät hiekalle tanssimaan shufflea ja ottamaan oppia toisiltaan. Festivaaleilla nähdään mielettömiä taidonnäytteitä, joita on selvästi harjoiteltu ahkerasti. Etenkin nuorten keskuudessa tuntuu, että shuffle kuuluu nykyisin yhä enemmän tanssimusiikkifestivaaleihin.

Nykyään Suomessa shuffleen sydän sijoittuu juuri festivaaleihin. Ne ovat tapahtumia, joissa shuffle on pinnalla, jokaisen saatavilla. Suomessa ei ole niinkään kulttuuria, jossa tanssittaisiin yhdessä kaduilla, mutta uskon vahvasti, että shuffle on luomassa aivan uudenlaista festivaalikulttuuria nuorten joukossa. Yksi tunnetuimmista Suomen tanssimusiikin festivaaleista on jokakesäinen

Weekend Festival. Tapahtumaa järjestetään sekä Helsingissä että Pärnussa, ja siellä nähdään paljon eri maista tulleita elektronisen tanssimusiikin artisteja. Ensimmäisen kerran Weekend Festival järjestettiin Suomessa vuonna 2012, jonka jälkeen tapahtuma on kasvattanut suosiotaan entisestään. Tapahtuma on kuuluisa kansainvälisistä EDM-artisteista sekä visuaalisesta ilmeestä.

Huolimatta siitä, että festivaaleilla shuffle on huipussaan, ei lajia opeteta monessakaan tanssikoulussa. Näkyvyys Suomen tanssinentällä on siis vielä erittäin heikko shufflen osalta. Tutkimalla eri tanssikoulujen kotisivuja ja heidän koulunsa tanssituntitarjontaa löysin vain yhden tanssikoulun Suomesta, joka tarjoaa shufflelle tarkoitetun oman nimikkotunnin. Kävin läpi eri kaupunkien tanssikouluja, joiden tuntitarjonta näyttäytyy laajana, ja monien koulujen opetuksessa on mukana monipuolinen kirjo katutanssilajeja. Tämän hetkisen ja näiden internetistä löydettävien tietojen mukaan ei shufflea tunneta itsenäisenä tanssituntina juuri ollenkaan.

Katutansseilla on laaja kirjo nykypäivänä Suomen tanssikouluissa, ja harrastajia on yhä enemmän. Tunneilla käydään läpi opettajasta riippuen katutanssin eri alalajeja. On siis mahdollista, että shufflea opetetaan, mutta vain osana muiden katutanssilajien joukossa. Esimerkiksi housella on monissa tanssikouluissa oma tuntinsa, ja oman kokemukseni mukaan tunneilla harjoitetaan paljon shufflelle tyypillisiä askelikoja sekä elementtejä.

4 SHUFFLEN OPETTELU

Oppimismenetelmiä on lukuisia erilaisia, joita kuitenkin yhdistää yksi ja sama tavoite: tavoitellun asian oppiminen. Jotta tämä opittava asia opitaan mahdollisimman tehokkaasti, olisi jokaisen oppijan hyvä tutustua eri menetelmiin ja sitä kautta löytää itselleen toimivin tapa oppia. Oppiminen on erittäin yksilöllistä, mikä näkyy vahvasti myös shufflen opettelussa. Tässä luvussa syvennyn kertomaan muutamasta eri oppimismetodista, jotka koskettavat juuri shufflea. Lisäksi tuon esiin itsenäisen opettelu haastavia sekä hyviä puolia ja tutkin niitä opettajan näkökulmasta.

4.1 Erilaiset oppimismenetelmät

Erilaisten oppimismenetelmien käyttöä tulisi vaalia, jotta oppiminen olisi vaihtelevaa sekä tilanteeseen ja kohderyhmään sopivaa. Oppija voi hyödyntää itselleen sopivia oppimismenetelmiä tavoitellaakseen tehokasta uuden oppimista sekä asian sisäistämistä. (Salminen & Suhonen 2008, viitattu 30.1.2019.) Keskeisiä menetelmiä tanssin oppimisessa ovat esimerkiksi itsenäinen eli omaehtoinen opiskelu, interaktiivinen ja pienryhmäopetus, ohjattu oppiminen sekä käytännön harjoittelu.

Keskityn tutkimaan ja vertaamaan tekstissäni kahta eri oppimismenetelmää, sillä ne nousevat esiin teemahaastattelun tiimoilta. Nämä kaksi menetelmää voidaan jakaa kahteen ryhmään: opettajakeskeiseen sekä oppijakeskeiseen menetelmään. Toinen menetelmästä on itsenäinen opettelu, joka tapahtuu videoiden avulla. Haasion (2001, 9) artikkelissa Tietoverkot opetuksen apuvälineinä, todetaan internetin olevan osa arkitodellisuutta ja että sitä käytetään yhä enemmän oppimisen apuvälineenä. Menetelmässä oppiminen tapahtuu siis virtuaalisti ja oppimisen vastuu jää ainoastaan oppijalle. Tämä luokitellaan luonnollisesti oppijakeskeiseksi menetelmäksi. (Haasio 2001, 9.)

Toinen menetelmä, jonka tuon tekstissäni esiin, on hieman perinteisempi: opettajalähtöinen oppiminen. Oppiminen on tässä menetelmässä toimintaa, joka harjoittaa uuden oppimisen lisäksi vahvasti myös vuorovaikutus- sekä ryhmätöitä. Menetelmässä opettaja on läsnä niin fyysisesti kuin henkisesti. Tämä oppimismenetelmä eroaa melkoisesti itsenäisestä

oppimistavasta, mikä tekee näiden kahden erilaisten menetelmien vertailusta erittäin mielenkiintoista.

Nykypäivänä internet ja sosiaalinen media mahdollistavat yhä monipuolisemman opetustarjonnan. Konnektiivinen oppiminen antaa hyvän esimerkin siitä, kuinka tietoverkot voivat edistää yhteistoiminnallisuutta. Oppimisteorian konnektiivinen oppiminen pohjautuu ajatukseen, jossa oppiminen osana sosiaalista verkostoa tapahtuu tehokkaimmin. Puhutaan solmukohtien kytkeytymisestä toisiinsa, missä oppiminen mahdollistuu. Tietoverkoissa solmukohtia voivat olla tieto, data, ihmiset, blogit, organisaatiot sekä YouTube-videot. Verkostoon uuden kytköksen lisääminen yhdenkin ihmisen toimesta on tärkeää, sillä näin hän jakaa informaatiovirtaa, mikä mahdollistaa koko verkoston osaamisen voimistumisen. Konnektiivinen oppiminen mahdollistaa myös ajan tasalla pysymisen, mikä koetaan, varsinkin tanssinopettelussa, tavoitteelliseksi. (Oulun ammattikorkeakoulu 2016, 60 - 61.)

Sosiaalisessa mediassa oppiminen yleistyy yhä enemmän. Sen suosio perustuu osakseen helppouden viehätukseen. Oppija voi milloin vain avata internetin ja näin uusien asioiden opettelu ja sisäistäminen alkavat samalla sekunilla. Tällä tavalla oppiminen ei katso paikkaa eikä aikaa ja internetin kätköistä löytyy monipuolista tietoa. Yksi sosiaalisen median palveluista on YouTube, joka liittyy vahvasti shuffleen ja sen opetteluun. (Rahikainen & Huttunen 2014, viitattu 29.1.2019.)

YouTube näyttäytyy usealle pelkästään viihteellisenä videopalveluna, mutta se avaa myös rikkaan opetusmaailman käyttäjälle ja se mahdollistaa individuaalisen oppimisen. YouTube tarjoaa mahdollisuuden jakaa omaa materiaalia sekä tietoa, mikä mahdollistaa tekijän oman inspiraation jakamisen muille. Joskus videoiden katsojamäärät voivat kasvaa niin suuriksi, että videoiden tekijät pääsevät suosioon pelkästään niiden avulla. (Rahikainen & Huttunen 2014, viitattu 29.1.2019.)

YouTube on pullollaan myös shuffle-videoita, joiden katsojaluvut hipovat miljoonia. Videot ovat toinen toistaan hienompia, eikä tekijöiden panostus videon sisältöön jää huomaamatta. Näiden taidonnäytteiden lisäksi YouTubeen on ladattu kymmeniä opetusvideoita, joissa opetetaan katsojalle shuffleen tanssitekniikkaa videon avulla. Opetus tapahtuu askel askeleelta edeten joko tanssijan itse ohjeistamalla ääneen tai vain näyttämällä esimerkkiä, jonka tukena kulkee kirjallinen ohjeistus ruudulla. (Kirakosian 2017, viitattu 29.1.2019.) Nämä videot tarjoavat siis erilaisille oppijoille visuaalisia sekä auditiivisia keinoja oppia ja sisäistää uutta. Lisäksi videoiden

katsominen on mielekästä ja sen saa pysäytettyä milloin tahansa sekä kelaamaan kohtaan, mikä jäi esimerkiksi epäselkeäksi.

Kun kyse on shufflen opettelusta, on oppijan päämääränä yleensä tanssiaskelien oppiminen. Tavoitteena on osata shufflata yhtä hyvin kuin videolla esiintyvä tanssija. Liikkeiden kopiaamiseen videot toimivat hyvänä opetusmenetelmänä, erityisesti visuaalisille oppijoille. Mikäli oppija haluaa syventää tietämystään aiheesta, eivät pelkät YouTube-videot enää annakaan vastauksia kaikkeen. On siis tärkeää tiedostaa oppijan omat oppimistavoitteet ja löytää menetelmät, jotka auttavat oppijaa saavuttamaan haluamansa tavoitteen oppimisessa. Syventääkseen oppimista, oppija voi joutua turvautumaan muihinkin oppimistapoihin kuin pelkästään videolta opetteluun.

Oppiminen mielletään usein opettajan ja oppijan väliseksi tapahtumaksi. Opettaja on usein roolimalli, jonka tehtävänä – itse opettamisen lisäksi – on toiminnan järjestäminen, myönteisen ilmapiirin luominen sekä opetuksen edesauttaminen. Opettajan lisäksi vastuu on myös oppijoilla, sillä he ovat osa onnistunutta vuorovaikutusta. (Suomensalo 2013, 101.) Onnistunut opettajajohtoinen opetus on saavutettavissa opettajan oikeanlaisen pedagogisen auktoriteetin avulla. Suomensalo (2013) määrittää Luokan työrauha häiriinty-artikkelissaan, hyvän pedagogisen auktoriteetin tiedolliseksi, ohjaavaksi sekä moraaliseksi. (Suomensalo 2013, 101.)

Opettajajohtoinen oppiminen mahdollistaa oppijalle vapauden kysyä opittavasta asiasta välittömästi. Tämä saattanee olla isokin tekijä oppimisessa, sillä opettajan ohjeistus voi parhaimmillaan auttaa oppijaa sisäistämään asian paremmin tai oppimaan sen toisella tavalla. Joskus oppimiseen vaikuttavat tekijät ovat erittäin pieniä, ja opettaja tällöin ainoa, joka pystyy ne oppijassa näkemään. Välitön, kannustava palaute opettajalta saa oppijan motivoituneeksi.

4.2 Itsenäinen opettelu - hyödyt ja haitat

Rahikainen ja Huttunen (2014) painottavat YouTuben hyödyntäminen oppimisessa-harjoitustyössään YouTuben erityisen sopivan myös itsenäiseen opiskeluun. Itsenäisellä opiskelulla tarkoitetaan oppimista, joka tapahtuu ilman ohjaajaa ja jossa vastuu oppimisesta on ainoastaan oppijalla itsellään. Monissa tilanteissa itsenäinen opiskelu on kannattavaa, ja siihen kannustetaan ohjatun opiskelun lisäksi. Itsenäinen opiskelu mahdollistaa aikataulutun oppimisen. Uuden oppiminen voi tapahtua silloin, kun itselleen sopii eikä se sitouta oppijaa

ajallisesti mihinkään. Salminen sekä Suhonen (2008) painottavat oppimisen olevan tehokkainta silloin, kun se tapahtuu ihmisen oman kokemisen ja kokeilemisen seurauksena. Itsenäinen opiskelu ei luo myöskään ulkopuolisia paineita oppijalle, ja hän voi edetä oppimisessa omassa tahdissaan. Itsenäisessä opiskelussa on kuitenkin muistettava, että oppimiseen vaikuttavat asiat, kuten motivaatio, itseohjautuvuus sekä tiedonhankintataidot, ovat oppijasta itsestään kiinni ja ne nojautuvat henkilökohtaisiin edellytyksiin.

Pelkästään videoiden avulla oppimisen vaarana on, että oppiminen jää yksipuoliseksi. Erityisesti tanssin oppiminen on vahvasti myös sosiaalista kanssakäymistä. Näin ollen itsenäinen videoita hyödyntävä opettelu jättää pois yhden tärkeimmistä tanssinopiskeluun liittyvistä seikoista. Kyseenalaistan videon avulla oppimisessa myös sitä, että oppijalla ei ole mahdollista kysyä opettajalta opetusmateriaalista. Sanotaan, että kysymällä oppii, mikä on mielestäni tanssin oppimisessa täysin totta. Vaikka shuffle ei sisälläkään mitään akrobaattisia temppuja, on liikkussa riski myös loukkaantua. Kukaan ei ole katsomassa oppijan oikeaa tekniikkaa, ja monesti on hankala itse oivaltaa kehostaan, tekeekö liikkeen turvallisesti omaa taitotasoaan kunnioittaen. Monesti epäonnistumiset saavat oppijan turhautumaan ja mahdollisesti jopa lopettamaan uuden asian opettelun. Välttääkseen tämän, keinona voi olla muun muassa opettaja, joka nostaa kannustavalla otteella oppijan ylös tarvittaessa.

Miellän vuorovaikutuksen olevan vahvasti läsnä opetustilanteessa. Kun oppija opettelee uusia asioita itsenäisesti videoiden avulla, ei vuorovaikutusta pääse syntymään. Tällöin oppijan vuorovaikutustaidot eivät myöskään pääse kehittymään. Vuorovaikutus on taito, jota tanssitunneilla opetetaan. Se tapahtuu sekä opettajan ja opiskelijan välillä, mutta myös kanssaoppijoiden välillä. Vuorovaikutuksessa molemmat osapuolet vaikuttavat toisiinsa, ja taitoa opetellaan tanssitunnilla käyttäen apuna sanallista sekä fyysistä ilmaisua.

Yleisesti tanssinopetuksessa on tärkeää harjoittaa oppijan ryhmätyötaitoja, sillä tanssiminen tapahtuu monesti pienissä ryhmissä tai pareittain. Ryhmässä oppiminen pitää sisällään tasavertaisen työskentelyn ja jokaisen oppijan kunnioittamisen. Opettajan tehtäväksi jää ryhmien ohjaaminen, sekä hän mahdollistaa harjoitteen sujuvuuden. Itsenäisessä oppimistavassa ryhmätyötaidot jäävät kokonaan oppimisen ulkopuolelle.

Ihmisen kasvun sekä hänen taitojensa kehittymisen kannalta pedagoginen näkemykseni pohjautuu humanistiseen ihmiskäsitykseen. Käsitteksen mukaan oppija tarvitsee kehittyäkseen

myönteistä huomiota sekä rakkautta (Nuutinen 2013, 3, viitattu 28.3.2019). Ne ovat asioita, jotka täytyvät tanssitunneilla opettajan avulla. Positiivisen palautteen antaminen sekä sen kuuleminen ovat tärkeässä osassa oppimista, ja tämän vuoksi ainoana oppimismenetelmänä itsenäinen tanssin opiskelu voi jättää aukon kehityksessä. Uskon ihmisen luovuuteen, kykyyn kasvuun sekä kehittymiseen, jotka korostuvat humanistisessa ihmiskäsityksessä (Nuutinen 2013, 2, viitattu 28.3.2019). Pedagogisesti ajatellen itsenäisellä oppimistavalla ei välttämättä saavuteta oppijan maksimaalista kykyä luovuudessa eikä itsensä toteuttamisessa – mistä tanssissa on usein kyse.

5 TEEMAHAASTATTELUN TULOKSET

Tähän lukuun olen kerännyt teemahaastattelusta saadut tulokset. Haastattelukysymysten tiimoilta muodostui kolme eri teemaa, joihin olen pilkkonut jokaisen haastateltavan vastaukset. Kartoitan haastateltavien suhdetta shuffleen sekä vertailen heidän oppimismetodejaan. Teema, joka selvittää haastateltavien mielenkiintoa shufflea kohtaan, antaa minulle tietoa siitä, olisiko laji tanssituntina kysytty.

5.1 Henkilökohtainen suhde shuffleen

Ensimmäiseksi teemaksi nousi haastateltavien suhde shuffleen. Tämän teeman kysymyksien tavoitteena oli selvittää, millaisena shuffle heille näyttäytyy. Selvitin ensimmäisenä, tietävätkö haastateltavat, mitä tarkoitan shufflella. Halusin myös tietää, kuinka moni heistä osaa itse tanssia shufflea, jotta pääsen vertailemaan heidän omia oppimismetodejaan.

Tiesin jo ennakkoon, että tulevat haastateltavat todennäköisesti tietävät, mitä shuffle käytännössä on, sillä haastatteluympäristössä oli havaittavissa shufflen osaajia. Kaikki neljä haastateltavaa tiesivät heti, mistä on kyse, mikä todisti oletukseni oikeaksi. Jokainen kuvaili shufflea tanssilajina, jota tanssitaan elektronisen tanssimusiikin tahdissa. Haastateltavat sanoivat nähneensä shufflea niin livenä festivaaleilla kuin musiikkivideoillakin. Vastaukset eivät tässä kysymyksessä eronneet ollenkaan toisistaan, mistä voi päätellä, että shuffle on eniten esillä juuri internetissä sekä tanssimusiikin festivaaleilla.

Eroavaisuus haastateltavien välillä tapahtui lajitaitamus kysymyksessä. Puolet haastateltavista sanoi osaavansa tanssia shufflea suhteellisen hyvin ja puolet heistä ei askeltakaan. Kuitenkin nämä kaksi haastateltavaa, jotka eivät mielestään osanneet tanssia shufflea, sanoivat, että lajia olisi kiva osata ihan vain omaksi ilokseen. Kiinnostus lajia kohtaan tuli esiin jokaisen haastateltavan kohdalla, kuitenkin hieman eri tavoin.

5.2 Käytetyt oppimismetodit

Ideana oppimismetodi teemassa oli selvittää, kuinka ihmiset opettelevat tanssimaan shufflea vähäisestä opetustarjonnasta huolimatta. Tämän kysymyksen vastaukset ovat yksimieliset eivätkä ne eroa paljoakaan toisistaan. Tähän kysymykseen pystyi vastaamaan vain kaksi haastateltavaa, sillä kaksi heistä ei ollut opetellut lajia.

Kaksi haastateltavaa myönsi osaavansa tanssia shufflea melko hyvin. Molemmat sanoivat opetelleensa shufflen perusaskelita omatoimisesti. Itsenäinen opettelu tapahtui molemmilla käyttäen opetuskeinona muun muassa YouTube-videoita. Toinen haastateltavista lisäsi myös toisen mielenkiintoisen oppimistavan, jossa hänen mukaansa tarpeeksi pitkään kyseisen musiikkigenren kuuntelu saa itsessään jalat liikkumaan tahdin mukana. Vapaamuotoisen haastattelun ansiosta keskustelussa tuli ilmi kyseisen haastateltavan harrastustausta tanssin parissa. Haastateltava kertoi omaavansa tanssitaustaa, jonka vuoksi tanssi tulee jopa luonnostaan eikä harjoittelua vaadita niin paljoa.

Toisen oppijan mukaan videoilta opettelu oli erityisen vaikeaa. Hän koki hankalana opetella liikkeit seuraamalla videossa tanssivaa ihmistä. Haasteellisiksi asioiksi hän nosti opetuksen tapahtumisen peilikuvana sekä liian nopean opetustahdin. Hän sanoi käyttäneensä apuna monia eri opetusvideoita, mutta siitä huolimatta hän ei yltänyt toivottuun tavoitteeseen oppimisessa. Oppija käytti sanojensa mukaan useita tunteja vapaa-ajastaan oppiakseen tanssimaan lajia sujuvasti.

Vaikka haastateltavilla oli sama oppimismetodi käytössään ja tavoitteet oppimiselle suurinpiirtein samat, oppivat he tanssin eri tavoin. Tämä viestittää sen, että ihmiset ovat erilaisia oppijoita, eikä kaikille sovi sama opetusmenetelmä.

5.3 Kiinnostus shuffle-tanssituntikonseptiin

Viimeinen teema, joka käsittelee haastateltavien kiinnostusta shuffle-tanssituntia kohtaan, liittyy vahvasti tutkimuskysymykseeni. Halusin kartoittaa haastateltavien mielenkiintoa tulla opettelemaan shufflea tanssitunnille opettajan johdolla. Tarkoituksena oli saada selville, olisiko

lajilla kysyntää myös tanssituntikonseptina. Kysymykseksi tähän teemaan nousi: ”Tulisitko tanssitunnille opettelemaan shufflea opettajan johdolla?”

Haastateltavien vastaukset olivat jälleen yhtenäiset. Jokainen heistä oli innokas tulemaan tanssitunneille yhteisenä päämääränään oppia tanssimaan shufflea. Kolme haastateltavista nosti erikseen esiin opettajan tärkeyden oppimisessa. Heidän mielestään oppimista helpottaisi, jos opittavat tanssiaskleet tapahtuisivat opettajan ohjaamina. Haastateltava, jolle shuffle tuntui jo ennestään helpolta, tulisi tunneille oppimaan lisää ja kehittämään itseään tanssijana. Vastauksista voi päätellä, että riippumatta oppijan taitotasosta tai oppimistavoitteista, olisi shuffle-tanssitunneilla kysyntää.

6 POHDINTA

Opinnäytetyöni tuo esiin vähäisistä lähteiden olemassaolosta huolimatta tavoitteensa mukaisesti uudehkon lajin piirteet, historian sekä sen näkyvyyden nykyisin Suomessa. Tavoitteena oli teemahaastattelun avulla tutkia, millaisilla oppimismenetelmillä ihmiset opettelevat lajia sekä selvittää heidän kiinnostustaan shufflen tanssituntikonseptia kohtaan. Näiden neljän haastateltavan vastaukset osoittautuivat erittäin kattaviksi. Haastattelun vastaukset tukivat omia ideoitani ja toiveitani luoda shufflesta oma tanssitunti Suomen tanssinkentälle.

Shufflen näkyvyys Suomen tanssikouluissa on tutkimukseni mukaan vielä nykypäivänä todella vähäistä. Sen sijaan lajikysyntä näyttyy suurena – varsinkin nuorten keskuudessa. Tulosten perusteella voi päätellä, että lajille voisi hyvinkin löytyä sopiva markkinarako tanssituntikonseptina. Päätelmän vahvistavat haastattelut, joiden tuloksista näkyy vahva oppimisen halu lajia kohtaan opettajan johdolla. Shuffle kiinnostaa ihmisiä niin paljon, että se saa heidät opettelemaan lajia itsenäisesti videoiden avulla. Kun kiinnostus on näin suuri, voidaan päätellä, että oppimisen tapahtuminen tanssitunnilla opettajan kanssa olisi miellyttävä vaihtoehto itsenäiselle oppimiselle.

Vapaamuotoinen teemahaastattelu osoittautui työni kannalta oikeaksi haastattelumenetelmäksi. Haastatteluun valikoidut ihmiset osoittivat aitoa kiinnostusta aiheesta, ja teemahaastattelu antoi mahdollisuuden tuoda heidän omia ajatuksiaan esiin vapaasti. Tämä mahdollisti myös haastattelun sujuvan etenemisen, sekä se toimi äärettömän hyvänä menetelmänä valitsemassani haastatteluympäristössä. Haastateltavien suurempi osallistujamäärä olisi mahdollistanut tutkimuksessani laajemman vastausotannon, mutta katsoin tärkeänä pitää otannon tiiviinä, jotta pystyin analysoimaan jokaisen haastateltavan vastaukset mahdollisimman tarkasti.

Aiheena shuffle on erittäin tuore Suomessa ja tämän vuoksi siitä löytyi todella vähän lähteitä. Tämä esiintyi tutkimuksessani ongelmakohtana, mutta henkilökohtainen kokemukseni lajista sekä teemahaastattelu antoivat perusteellisen tuen työhöni. Sain kaikesta huolimatta työstäni kattavan ja toivon, että sen avulla moni lajista tietämätön saa aiheesta monipuolista tietoa. Opin työni aikana yhä lisää tästä kiehtovasta lajista sekä sain uusia ideoita, joita hyödyntämällä lajin näkyvyys nousee Suomen tanssinkentällä entisestään.

7 PÄÄTELMÄT

Elektronisen tanssimusiikin lisääntyessä shuffle on tullut tunnetummaksi Suomessa. Haastattelussani jokainen haastateltava sanoi tulevansa ehdottomasti opettelemaan shufflea tanssitunnille, mikäli sellaisia olisi tarjolla. Tarjonta rajoittuu tällä hetkellä vain yhteen tanssikouluun, johon shuffle on saanut oman tanssituntinsa. Uskon, että kysyntää on enemmän ja shuffle tuo aivan uutta innostusta harrastajien keskuuteen.

Shuffle-tanssitunnin rakenne toimisi varmasti saman kaltaisesti kuin mikä tahansa muu katutanssitunnin rakenne. Tunti alkaisi lämmittelyllä, jonka jälkeen tunnilla käytäisiin askelikoja ja muita teknillisiä asioita. Tärkeässä roolissa olisivat freestyle sekä lajiin kuuluva musiikki. Tunnin koreografia-osuus voisi puolestaan koostua opituista askelikoista ja oppilaiden omista tyylittelyistä. Käytännössä shuffle olisi tanssitunti, johon oppilaat tulevat opettelemaan teknillisiä asioita mutta myös fiilistelemään musiikkia ja nauttimaan menosta. Shuffle-tanssituntia voisikin pitää elämyksellisenä tunnin kestäväenä tanssifestivaalina.

Kenelle shuffle-tanssitunti sitten sopisi? Niin kuin haastattelukin paljasti, lajia tulisivat opettelemaan sekä vasta-alkajat että edistyneimmätkin oppilaat. Luultavammin shuffle kiinnostaa eniten juuri nuoria, elektronisen tanssimusiikin ystäviä, mutta uskoisin, että tunti saisi myös esimerkiksi nuorien poikien huomion. Yleisesti ottaen katutanssilajit houkuttelevat poikia kokeilemaan tanssia harrastuksena, ja hienojen YouTube-videoiden ansiosta shufflella olisi varmasti sama vaikutus.

Tiiviskurssit ovat oivallinen tapa syventää tanssijan omia tanssinopintoja, kokeilla uutta lajia tai muuten vain kartoittaa uusia kokemuksia. Shuffle olisi laji, joka varmasti menestyisi myös tiiviskurssina. Jos kurssit olisivat ennen kesän tanssimusiikin festivaaleja, ihmiset tulisivat innokkaana opettelemaan lajille tyypillisiä askeleita, jotta uutta taitoa pääsisi hyödyntämään elektronisen tanssimusiikin tapahtumissa.

Nykyisin livemusiikin ja tanssin välinen suhde on erittäin häilyvä. Ennen tanssitunneilla saattoi hyvin olla muusikkoja soittamassa liveinä paikan päällä samalla kun oppilaat harjoittelivat tanssisarjoja. Esimerkiksi balettitunneilla oli erittäin yleistä – ja joissakin tanssikouluissa yhä

nykypäivänä – että musiikki tuli ainoastaan pianosta. Tällöin pianisti ja tanssinopettaja toimivat yhteen, ja samalla tunti työllisti sekä tanssinopettajan että muusikon.

Elektronisen tanssimusiikin ollessa niin iso osa shufflea nousi mieleeni ajatus tiiviskurssista, jossa musiikin käyttö tapahtuisi livenä. Tanssitunneilla olisi dj, joka soittaisi shufflelle ominaista konemusiikkia. Näin tiiviskurssista tulisi kokonaisuus, jossa oppiminen ja livemusiikki yhdistyisivät. Tämän kaltainen yhdistelmä sopisi shuffleen, sillä lajissa on kyse livemusiikin luomasta tunnetilasta. Oppilaille luotaisiin uudenlainen kokemus tanssin kautta, ja samalla laji tulisi ihmisille tutuksi. Lisäksi tiiviskurssi työllistäisi sekä tanssinopettajan että dj:n.

Shufflella on optimaalinen rako Suomen tapahtumakulttuurissa. Elektronista tanssimusiikkia sisältävät festivaalit, esimerkiksi Weekend Festival, toimisi äärettömän hyvänä ympäristönä shufflen opetukselle. Festivaaleilla on ennestään jo paljon shufflen suosijoita, joten kysyntä ja tarjonta kohtaisivat hyvin. Tämä idea sai alkunsa omasta kokemuksestani. Olin viime kesänä kyseisillä festivaaleilla ja tanssiessani shufflea minulta tultiin kysymään, voisinko opettaa muutaman askelikon. Opettaessani sain idean: tanssikouluissa tuntien tarjonnan sijaan opetus tuotaisiinkin suoraan kohderyhmän luokse. Tällöin laji tuotaisiin potentiaalisen kohderyhmän eteen, ja laji tulisi tutuksi sekä opetus saattaisi parhaimmassa tapauksessa innostaa ihmisiä ottamaan tästä itselleen harrastuksen ja tulemaan tanssitunneille harjoittelemaan lisää shufflea.

Jotta shufflen opetustuokiot olisivat tapahtumassa tai festareilla menestys, tulee kohderyhmä tuntea hyvin. On mietittävä tarkkaan, kenelle itse tapahtuma on tarkoitettu ja puhutteleeko opetustuokiot juuri tätä kohderyhmää. (Häyrinen & Vallo 2003, 62.) Weekend Festivaalin sopivan kohderyhmän lisäksi shufflen opetustuokioiden tukena olisi lajille ominainen elektroninen livemusiikki. Ympäristönä kyseinen festivaali olisi opetukselle ihanteellinen, sillä siinä yhdistyisivät oikeanlainen musiikki sekä kohderyhmä ja lisäksi hiekkainen maaperä, jossa shufflea on totuttu tanssimaan.

Häyrisen sekä Vallon (2003, 68) mukaan onnistunutta tapahtumamarkkinointia ovat tavoitteelliset, elämykselliset sekä kohderyhmälle räätälöidyt tapahtumat, joissa on tarjolla tapahtumalle oikeanlaista oheisohjelmaa (Häyrinen & Vallo 2003, 68). Tarkastellessani Weekend Festival tapahtumaa huomaan shufflen opetukselle oivallisen markkinaraon. Opetustuokiot olisivat

viihdetapahtuman ohjelmanumeroita ja näin ollen monipuolistaisivat tapahtuman tarjontaa. Ne toisivat uutta piristystä tapahtumaan ja nostaisivat samalla shufflen näkyvyyttä Suomessa.

Tapahtuman sisältö sekä ohjelmanumerot pohjautuvat aina tapahtuman tavoitteisiin, kohderyhmään sekä haluttuihin viesteihin (Häyrinen & Vallo 2003, 123). Vaikka festivaaleille tullaan yleisesti ottaen kuuntelemaan suosikkiartisteja sekä -esiintyjä, voisi shufflen opetus tuoda tapahtumalle lisäarvoa. Opetus voisi tapahtua esimerkiksi muutaman tunnin välein ja kestää 15 minuuttia. Näin opetus pysyisi lyhyenä, eikä se osuisi kenenkään suosikkiartistin esiintymisen päälle. Opetustuokiossa opetettaisiin vain muutama askel kerrallaan, jotta tuokiot pysyisivät rentoina ja festivaalien ilmapiiriin sopivina. Opetuksien tavoitteena olisi tuoda shufflea tutummaksi ja innostaa festivaalikansaa lajiin. Näin opettajan näkökulmasta tämän kaltainen opetustyö olisi erittäin virkistävää ja varmasti hyvin erilaista kuin tavallisilla tanssisaleissa pidettävillä tanssitunneilla.

Tapahtuman elämyksellisyyteen kuuluvat vahvasti aktiviteetit. Niillä tarkoitetaan toiminnallisuutta, johon jokainen voi halutessaan osallistua. Tässä interaktiivisessa eli vastavuoroisessa osuudessa on suuri merkitys juuri elämyksellisyydellä. (Häyrinen & Vallo 2003, 234.) Mielestäni opetustilanne aktiviteettina on elämyksellinen kokemus. Tämänkaltaisen aktiviteetin tuominen tapahtumaan voi saada aikaiseksi osallistujalle ennen kokemattoman elämyksen sekä poltteen oppia kyseistä lajia lisää. Shuffle on lisäksi laji, jota voi opettaa missä tilassa vain. Opetukseen ei tarvita välttämättä peilejä, tanssimattoa tai edes isoa tilaa. Tärkeintä elämyksellisen aktiviteetin saavuttamisessa ovat oikean musiikkigenren soiminen taustalla ja heittäytyvä opettaja.

Lopuksi

Tutkimus herätteli uusia ideoita ja toimintamalleja siitä, kuinka shuffle voisi toimia itsenäisenä tanssituntina Suomessa. Koen, että tuomani ideat ovat jo itsessään käyttökelpoisia, mutta niiden toteuttamiseen tarvitaan vielä lisätutkimusta. Tutkimukseni avulla on kuitenkin helppo lähteä jalostamaan ideoita ja tavoittelemaan shufflen viemistä yhä laajemmin suomalaisten tietoon. Työtäni voisi jatkaa monella eri tavalla, joista yksi olisi tiedustella tapahtumanjärjestäjiltä mahdollisuutta tuoda shufflen opetustuokiot osaksi tapahtumaa. Kuten tutkimuksestani ilmenee, kysyntä ja tarjonta eivät vielä aivan kohtaa tässä lajissa, joten seuraava jatkotutkimus työlleni olisi tutkia eri tanssikoulujen mahdollisuuksia tarjota shufflelle oma tanssitunti.

Työni pedagogisen näkökulman avulla minulla on mahdollisuus viedä tutkimuksessani esiin nousseita ideoita sekä toimintamalleja käytäntöön. Tanssinopettajana haluan pyrkiä saavuttamaan shufflelle oman tanssituntikonseptin ja työllistämään sillä sekä itseni että monia muita kollegojani. Pyrin saamaan shufflelle näkyvyyttä tanssikouluihin sekä tapahtumiin ja luomaan aivan uuden tanssikonseptin, jossa yhdistyvät tanssi sekä levysoittajat. Tutkimukseni toimii perustana näille kaikille tavoitteilleni ja jatkotutkimuksien avulla minulla on mahdollisuus luoda Suomen tanssinkentälle täysin uusi ja toivottu tanssitunti.

LÄHTEET

- Haasio, A & Piukkula, J. 2001. Oppiminen verkossa. Helsinki: BTJ Kirjastopalvelu
- Hannila, P & Kyngäs, P. 2008. Opinnäytetyö. Teemahaastattelu laadullisessa tutkimuksessa. Helsingin ammattikorkeakoulu Stadia, Sosiaali- ja terveysala. Viitattu 31.1.2019,
<<https://www.doria.fi/bitstream/handle/10024/38214/stadia-1210852529-2.pdf?sequence=1>>.
- Häyrynen, E & Vallo, H. 2003. Tapahtuma on tilaisuus. Helsinki: Hakapaino
- Inivideoa. 2017. DB Cutting Shapes vs Melbourne Shuffle vs Jumpstyle. YouTube video. Viitattu 3.4.2019,
<<https://www.youtube.com/watch?v=Ee2hKIGXrDs>>.
- KAMK University of Applied Sciences. Teemoittelu. Viitattu 23.3.2019,
<<https://www.kamk.fi/fi/opari/Opinnaytetyopakki/Teoreettinen-materiaali/Tukimateriaali/Laadullisen-analyysi-ja-tulkinta/Teemoittelu>>.
- Kauppinen, A. 2013. Oppimistilanteita ja vuorovaikutusta. Vantaa: Hansaprint
- Kirakosian, M. 2017. How to Shuffle (Dance Moves Tutorial). YouTube video. Viitattu 29.1.2019,
<<https://www.youtube.com/watch?v=yBZ0Y2t0ceo>>.
- Lazix. 2011. Shuffle. Urban Dictionary. Viitattu 23.3.2019,
<<https://www.urbandictionary.com/define.php?term=shuffle>>.
- NP channel. 2014. 1920s - charleston dance. YouTube video. Viitattu 20.1.2019,
<<https://www.youtube.com/watch?v=pUpAcPAipDA>>.
- Nuutinen, T. 2013. Ihmiskäsitykset. Humanistinen ihmiskäsitys. Viitattu 28.3.2019,
<<https://leenacalveley.files.wordpress.com/2014/05/ihmiskc3a4sitykset-pdf.pdf>>.
- Oulun ammattikorkeakoulu. 2016. Ammatillisen opettajakorkeakoulun henkilökunta. Osaamisen opettaja. Tarinoita osaamisen opettajilta osaamisen opettajille. Viitattu 25.3.2019,
<file:///C:/Users/lina%20Piskonen/Downloads/Osaamisen%20opettaja_kirja.pdf>.
- Rahikainen, S & Huttunen, J. 2014. Harjoitustyö. YouTuben hyödyntäminen oppimisessa. Jyväskylän yliopisto, tietotekniikan laitos. Viitattu 29.1.2019,
<<http://users.jyu.fi/~jekahutt/artikkeli.pdf>>.

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006a. KvaliMOTV- Menetelmäopetuksen tietovaranto. Operationalisointi. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Viitattu 28.1.2019,

<https://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L2_3_2_2.html>.

Saaranen-Kauppinen, A & Puusniekka, A. 2006b. KvaliMOTV- Menetelmäopetuksen tietovaranto. Reliabiliteetti. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Viitattu 25.3.2019

https://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L3_3_2.html

Saaranen-Kauppinen, A. & Puusniekka, A. 2006c. KvaliMOTV- Menetelmäopetuksen tietovaranto. Teemahaastattelu. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Viitattu 28.1.2019

https://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_3_2.html

Saaranen-Kauppinen, A & Puusniekka, A. 2006d. KvaliMOTV- Menetelmäopetuksen tietovaranto. Teemoittelu. Tampere: Yhteiskuntatieteellinen tietoarkisto. Viitattu 23.3.2019

https://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L7_3_4.html

Salminen, L & Suhonen, R. 2008. Raportti täydennyskoulutuksesta ja sen mahdollisuuksista. Oppiminen ja oppimismenetelmät ja niiden hyödyntäminen amattillisen kehittymisen tukena. Turun yliopisto, hoitotieteen laitos ja Hämeen ammattikorkeakoulu. Viitattu 30.1.2019,

<<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/90556/OppiminenJaOppimismenetelmatJaNiiden.pdf?sequence=1>>.

Sanakirja.org. 2005. Helsingin Sanomat. Reivit. Viitattu 23.3.2019,

<<https://www.sanakirja.org/search.php?id=3131440&l2=3>>.

Steffanina, M. 2012. Running Man Melbourne Shuffle | Hip-Hop How-to. YouTube video. Viitattu 23.3.2019,

<<https://www.youtube.com/watch?v=sv5-muy8720>>.

VEVOCertified. 2011. LMFAO - Party Rock Anthem ft. Lauren Bennett, GoonRock. YouTube video. Viitattu 29.1.2019,

<<https://www.youtube.com/watch?v=KQ6zr6kCPj8>>.

Virikko, M. 2015. Opinnäytetyö. House-muusikin tuottaminen. Tampereen Ammattikorkeakoulu, Viestinnän koulutusohjelma, Digitaalinen ääni ja kaupallinen musiikki. Viitattu 5.3.2019,

<https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/89417/Virikko_Mitja.pdf;jsessionid=ED68F028808C7A5B29AED8A1876E56D3?sequence=1>.

WikiHow. How to Shuffle (Dance Move). Viitattu 23.3.2019,

<<https://www.wikihow.com/Shuffle-%28Dance-Move%29>>.

1. Tiedätkö, mitä shufflaus on?
2. Osaatko shufflata?
3. Missä olet nähnyt/oppinut shufflausta?
4. Miten olet opetellut lajia?
5. Tulisitko shuffle-tanssitunnille opettelemaan shufflausta? Miksi tulisit- miksi et tulisi?